

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Εκτίμηση για τη λειτουργία της ANT.AP.CY.A. και προτάσεις για την οργανωτική της ανασυγκρότηση

1. Στην κρίσιμη σημερινή συγκυρία με την όλο και πιο βάρβαρη επίθεση ενάντια στον κόσμο της εργασίας και τα πλατιά λαϊκά στρώματα, με την όλο και πιο βαθιά απονομιμοποίηση του κυρίαρχου πολιτικού συστήματος αλλά και την πλήρη ενσωμάτωση του Σύριζα στο μνημονιακό μπλοκ που δημιουργούν όλο και νέα εμπόδια για την ταξική – αγωνιστική ενότητα των εργαζόμενων και μια άλλη πολιτική διέξοδο απ’ την κρίση, οι αυξημένες πολιτικές ευθύνες της ANTAPSYA για την οικοδόμηση ενός εργατικού και λαϊκού μετώπου ανατροπής της επίθεσης κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ και του ισχυρού αντικαπιταλιστικού πόλου απαιτούν μια τομή στην επεξεργασία και το βάθεμα του προγράμματός της, την οργανωτική της ανασυγκρότηση και αναβάθμιση.

Από τη Β΄ συνδιάσκεψη της ANTAPSYA έχουν περάσει περίπου δύομισι χρόνια, παρά την καταστατική πρόβλεψη για την ανά έτος πραγματοποίηση της κεντρικής πανελλαδικής διαδικασίας του μετώπου. Υπήρξαν αντικειμενικές αιτίες για την καθυστέρηση αυτή (π.χ. εκλογικές μάχες), αλλά σίγουρα έπαιξε ρόλο και η αδύναμη πολιτικοοργανωτική συγκρότηση της ANTAPSYA, η αδυναμία της να μπορεί να συγκροτεί το σύνολο των δυνάμεών της σε ανώτερη αντικαπιταλιστική – επαναστατική ενότητα «λόγων και έργων». Αντίθετα, δεν είναι λίγες οι φορές που παρουσιάστηκαν φαινόμενα ξεχωριστών πολιτικών σχεδιασμών, μη υλοποίησης των συλλογικών αποφάσεων, εικόνα που αδυνάτιζε την ελκτική ικανότητα του μετώπου.

2. Η ANTAPSYA όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα, με όλες τις αδυναμίες της, βρέθηκε μέσα **σε κάθε μεγάλη ή μικρή εστία αντίστασης στην επίθεση του κεφαλαίου**. Τα μέλη της πρωτοστάτησαν σε αγώνες, κατοχύρωσαν με τη δράση τους την ANTAPSYA σαν την πιο συνεπή δύναμη προβολής και διεκδίκησης των εργατικών, λαϊκών και νεολαιίστικων αιτημάτων. Προσπάθησε να προωθήσει, όχι χωρίς μονομέρειες και απολυτότητες την γραμμή που είχε αποφασίσει η β΄ συνδιάσκεψη. Επέμενε και επιμένει ακόμα και σήμερα, σε καθεστώς μεγάλης επίθεσης στη ζωή και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και της νεολαίας και σημαντικής κρίσης της ρεφορμιστικής αριστεράς, να ανιχνεύει δρόμους επαναστατικούς, δρόμους δικαιοσύνης, δρόμους ρήξης με τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού.

Δεν δέχθηκε να μπει σε καθεστώς υποταγής στην κυβερνητική – πολιτική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ. Προέτασσε την ανάγκη της ανάπτυξης του πολιτικού ρόλου του κινήματος σε αντίθεση με την λογική της αναμονής και της ανοχής. Παρά τις δυσκολίες, πάλεψε, όχι χωρίς λάθη και ανεπάρκειες, την γραμμή της προσπαθώντας για την ανάπτυξή της και τον εμπλουτισμό της.

Άνοιξε τα ζητήματα των πολιτικών συνεργασιών, ακόμα και με αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό της. Σήμερα βαδίζει προς την γ΄ συνδιάσκεψή της με συσσωρευμένη θετική και αρνητική εμπειρία, γεγονός που μπορεί να συμβάλει στην πολιτική της «ωρίμανση» και με τις βασικές θέσεις και εκτιμήσεις της να έχουν δικαιωθεί από τις εξελίξεις.

Συμμετείχε στις εκλογικές μάχες της περιόδου, με βάση το πρόγραμμά της και την πολιτική της πρόταση. Η εκλογική της απήχηση στις εθνικές εκλογές κυμάνθηκε σε ποσοστά από 0,3% μέχρι 1,2 % ανάλογα με τους γενικότερους πολιτικοκοινωνικούς συσχετισμούς, δείχνοντας σημαντικές δυνατότητες για κατοχύρωση μιας ευρείας, για τα δεδομένα της

αντικαπιταλιστικής αριστεράς, απήχησης, αλλά δείχνοντας και τα όρια της εργατολαϊκής γείωσής της, της ανάπτυξης και στερέωσης του προγραμματικού της λόγου, των πολιτικών και οργανωτικών αδυναμιών της.

3. Με την ανάληψη της κυβερνητικής εξουσίας από το ΣΥΡΙΖΑ κρατήσαμε στάση εργατικής αριστερής αντιπολίτευσης, αποκαλύπτοντας τις πολιτικές και ιδεολογικές αυταπάτες που έσπερνε ο ΣΥΡΙΖΑ (ούτε ρήξη – ούτε υποταγή κ.ο.κ.) βάζοντας το θέμα της ανάπτυξης εργατικών διεκδικητικών αγώνων από την «πρώτη μέρα», της προβολής των βασικών στόχων του κινήματος ενάντια στην υποταγή και την αναμονή.

Έχοντας αποτυπώσει μία σωστή γενικά εκτίμηση για τον χαρακτήρα και τις αντιφάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, αν και με **σοβαρές διαφωνίες και ταλαντεύσεις στις γραμμές μας**, για το χάσμα που θα άνοιγε ανάμεσα στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και τον κόσμο που τον ακολουθούσε, επιλέξαμε αφενός να είμαστε απέναντι στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, και αφετέρου να μην ξεκοπούμε από τον κόσμο, παίρνοντας κάθε φορά υπόψη μας τις συνείδηση και τις αυταπάτες που είχε.

Με βάση και τα δυο αυτά κριτήρια, παρεμβήκαμε σε κοινωνικούς χώρους για την ανάπτυξη αγώνων απέναντι στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ενώ παρεμβήκαμε σε όλες τις κινητοποιήσεις για τις "διαπραγματεύσεις", με ξεκάθαρο στίγμα και προβάλλοντας τους στόχους του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος. Θεωρούμε αυτή την τακτική και τις επιλογές συνολικά θετικές.

Η τακτική αυτή κορυφώθηκε την περίοδο του δημοψηφίσματος, όπου με το **τριπλό ΟΧΙ** που προτείναμε, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αναδείχθηκε στην πιο μαχητική υπερασπίστρια του εργατολαϊκού ΟΧΙ, αναγνωρίστηκε από ευρύτερες μάζες ο πρωτοπόρος ρόλος της. Μετά την μετατροπή του ΟΧΙ σε ΝΑΙ θέσαμε την ανάγκη απάντησης σε αγωνιστικό επίπεδο και υπεράσπισης του ΟΧΙ, παρ' ότι η γραμμή μας αυτή, λόγω των γενικότερων αδυναμιών και ορίων κινήματος και αριστεράς δεν γνώρισε την ανάλογη με την αναγκαιότητα επιδοκιμασία και αποδοχή.

Όλο αυτό το διάστημα πήραμε πολιτικές πρωτοβουλίες με στόχο την αποκάλυψη της γραμμής του ΣΥΡΙΖΑ που με μαθηματικό τρόπο οδηγούσε στα γνωστά σε όλους πλέον αποτελέσματα, τονίζοντας την ανάγκη στράτευσης του αγωνιστικού – αριστερού δυναμικού της αριστεράς και των κινήματων στην αντικαπιταλιστική λογική και το διαχωρισμό με τις ηττημένες λογικές της ρεφορμιστικής αριστεράς. Κάναμε εκδηλώσεις, βγάλαμε κοινά κείμενα με άλλες οργανώσεις στη λογική της πολιτικής συνεργασίας, πήραμε πρωτοβουλίες για συγκρότηση επιτροπών του ΟΧΙ.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρόβαλλε το αναγκαίο πλαίσιο προσπαθώντας να οικοδομήσει προϋποθέσεις για πολιτικές και εκλογικές συνεργασίες. Πρόβλημα ήταν ότι η βασική υλοποίηση μιας τέτοιας γραμμής αφορούσε κυρίως τις εκλογές και διεξαγόταν κυρίως σε επαφές κορυφών με άλλες πολιτικές δυνάμεις. Πολύ λίγο έγινε αυτή η προσπάθεια από τα κάτω και κυρίως λιγότερο αφορούσε το πολιτικό δυνάμωμα και την τροφοδοσία του κινήματος και των αγωνιστικών αντιστάσεων.

4. Στην πορεία για την Συνδιάσκεψη δύο οργανώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΑΡΑΝ και η ΑΡΑΣ επέλεξαν να αποχωρήσουν από αυτήν και να συνεργαστούν με την ΛΑΕ. Πιστεύουμε ότι η

επιλογή αυτή είναι **βαθιά λαθεμένη**. Όχι μόνο γιατί η επιλογή της εκλογικής συνεργασίας ήταν λάθος, εφόσον δεν υπήρξαν οι προϋποθέσεις που ήταν απαραίτητες ώστε η συνεργασία να είχε προωθητικό χαρακτήρα, αλλά πάνω από όλα γιατί καθοριστικό στοιχείο για την προώθηση της γραμμής μας, για την προώθηση της λογικής του αγωνιστικού μετώπου και της πολιτικής συνεργασίας είναι η ύπαρξη μιας ισχυρής αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς. **Η επιλογή των οργανώσεων αυτών δεν αφορούσε κατά βάση μία εκλογική τακτική**. Ήταν αποτέλεσμα μιας πορείας στην οποία με τον καιρό συσσωρεύτηκαν προβλήματα και διαφορές που αφορούσαν ευρύτερα φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά της ANΤΑΡΣΥΑ. Η αναζήτηση μορφών για την ενίσχυσή της μέσα από συμμαχίες κορυφής χωρίς αρχές αντί για την αυτόνομη παρέμβασή της. Η επιμονή ή όχι στη στρατηγική της επανάστασης και ο ορισμός του επαναστατικού σε σχέση με τον μεταρρυθμιστικό δρόμο. Η αποδοχή ή όχι του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος. Η απόρριψη της διάκρισης της αριστεράς σε «επαναστατική» και «ρεφορμιστική». Η έμφαση στο ζήτημα μιας «πραγματικά αριστερής κυβέρνησης». Ο χαρακτήρας του μετώπου, σε συνδυασμό με τους όρους μιας αποτελεσματικής μετωπικής πολιτικής και το ζήτημα της εργατικής αντικαπιταλιστικής ή της ρεφορμιστικής ηγεμονίας σε αυτή την πορεία. Ο ρόλος της ANΤΑΡΣΥΑ και η επιλογή των δυνάμεων αυτών για διπλή ένταξη (σε ANΤΑΡΣΥΑ και σε ΜΑΡΣ), είναι μερικά από τα πολύ σοβαρά πολιτικά και θεωρητικά ζητήματα που συσσωρεύτηκαν.

Αυτοκριτικά πρέπει να ειδωθούν και οι ευθύνες της πλειοψηφίας γι' αυτή την εξέλιξη. Η υποτίμηση των σημαντικών πολιτικών διαφορών και η έλλειψη ανοιχτής συζήτησης, αλλά πάνω από όλα η ανοχή στις πρακτικές της διπλής ένταξης, προς χάριν της ενότητας φάνηκε ότι ούτε την ενότητα διασφάλισαν, ούτε το χαρακτήρα και την προώθηση της γραμμής του μετώπου εξασφάλισαν. Η έλλειψη μιας ANΤΑΡΣΥΑ δημοκρατικά συγκροτημένης, με ισχυρές τις τοπικές και κλαδικές επιτροπές βοήθησε η όλη αντιπαράθεση να παίρνει χαρακτηριστικά μάχης κορυφών, χωρίς να εμπλέκεται το σύνολο του δυναμικού της ANΤΑΡΣΥΑ. Η μη προώθηση και από τα κάτω του συνόλου της γραμμής της ANΤΑΡΣΥΑ, οδήγησε στην σχετική αυτονόμηση του ζητήματος των πολιτικών συνεργασιών, με αποτέλεσμα την υποτίμηση άλλων πλευρών της δουλειάς της ANΤΑΡΣΥΑ εξ ίσου, αν όχι πιο σημαντικών από το ζήτημα αυτό. Τέλος συνολικά η μη προώθηση των αποφάσεων μας, η καθυστέρηση στην οικοδόμηση του μετώπου, τα προβλήματα δημοκρατίας δημιούργησαν ένα κλίμα απογοήτευσης που διευκόλυναν την απαξίωση και τον μηδενισμό της δράσης της ANΤΑΡΣΥΑ και τελικά τις ηγεσίες των ΑΡΑΝ-ΑΡΑΣ στην επιλογή της διάσπασης.

5. Έχοντας θετικές και αρνητικές εμπειρίες από την δράση και λειτουργία της ANΤΑΡΣΥΑ, πιστεύουμε ότι η συζήτηση για την κατάσταση της ANΤΑΡΣΥΑ δεν μπορεί παρά να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη αναβαθμισμένης πολιτικής παρέμβασης της ANΤΑΡΣΥΑ στην καμπή της πολιτικής και ταξικής διαπάλης που βρισκόμαστε, την ενίσχυση του αυτοτελούς πολιτικού της ρόλου, την ενίσχυση του εργατικού – λαϊκού χαρακτήρα της και την απόκτηση – ενίσχυση των πολιτικών της δεσμών με μεγάλα κομμάτια εργαζομένων και νεολαίας, την αναβάθμιση της ενότητας της σε προωθητική συνθετική βάση στην συζήτηση και στην δράση σε όλα τα μέτωπα της ταξικής πάλης. Δεν μπορεί να μην απαντά στα σοβαρά

προβλήματα της οργανωτικής και πολιτικής της συγκρότησης που μειώνουν την πολιτική της αποτελεσματικότητα και δημιουργούν σοβαρά ζητήματα στην οργανωτική της λειτουργία. Σε κάθε περίπτωση όμως είναι αναμφισβήτητο ότι η όποια απάντηση δοθεί στο οργανωτικό ζήτημα πρέπει να συμβαδίζει με την συλλογική πολιτική συμφωνία και επιδίωξη όλων των μελών της ANΤΑΡΣΥΑ για τον κοινό προσανατολισμό σε μια τέτοια κατεύθυνση.

6. Η ANΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται ένα πολιτικό – στρατηγικό επανεξοπλισμό για να ανταποκριθεί στα αυξημένα καθήκοντα της πολιτικής και ταξικής πάλης από επαναστατική σκοπιά, αλλά και σταθερά βήματα στην δημοκρατική και συλλογική κουλτούρα λειτουργίας στην κατεύθυνση της μετατροπής της σε ενιαίο μετωπικό πολιτικό φορέα. Πέρα από εφησυχασμό κι αυτάρκεια πρέπει με μαχόμενο αυτοκριτικό τρόπο και με συγκεκριμένες επιλογές να κάνει αντίστοιχες τομές στην οργανωτική της συγκρότηση. Στην προηγούμενη συνδιάσκεψη τέθηκαν ζητήματα οργανωτικών αλλαγών, υπήρξαν επεξεργασίες ακόμα και αποφάσεις σε μια κατεύθυνση βαθύτερης επαναστατικής – δημοκρατικής συγκρότησης της ANΤΑΡΣΥΑ. Δεν προωθήθηκαν όμως τολμηρά και αποφασιστικά κύρια με ευθύνη των οργάνων και πρωτίστως της ΚΣΕ.

Το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς στο οποίο συναντιούνται διαφορετικά ρεύματα και ιδεολογικές παραδόσεις, μέσα από το συντροφικό διάλογο και την ανοιχτή δημοκρατική συζήτηση **μπορεί να διαμορφώνει ανώτερες συνθέσεις, μέσα από τη δοκιμασία των απόψεων στη βάση των μεγάλων κοινωνικών και πολιτικών μαχών.** Μπορεί να κάνει αποφασιστικά βήματα προς μια πραγματική δημοκρατική λειτουργία και ισότιμη συμμετοχή όλων των μελών του. Απορρίπτουμε κάθε πρακτική που με μονομερείς ενέργειες αντιστρατεύεται το παραπάνω πνεύμα, φαλκιδεύει τον ενωτικό χαρακτήρα της ANΤΑΡΣΥΑ, εξασθενεί τη συντροφικότητα μεταξύ των μελών της και εν τέλει διακυβεύει την πολιτική της ύπαρξη.

7. Βασική αδυναμία της ANΤΑΡΣΥΑ είναι η ανεπάρκεια και ασυνέχεια στην πολιτική της παρέμβαση, οι αδύναμοι πολιτικοί δεσμοί με τον κόσμο του κινήματος, την ίδια την εργατική τάξη. Σημαντικά κενά στην έγκαιρη και εύστοχη δημόσια τοποθέτηση της ANΤΑΡΣΥΑ. Ελλιπής και συχνά καθυστερημένη παρέμβαση σε κρίσιμα πολιτικά γεγονότα. Ανεπαρκής και ασυνεχής λειτουργία των τοπικών και κλαδικών επιτροπών.

Μέσα από την **αναβάθμιση της εξώστρεφης αυτοτελούς πολιτικής δράσης της ANΤΑΡΣΥΑ εμπνέονται να συμμετέχουν πιο ενεργά τα μέλη της,** κερδίζονται νέοι αγωνιστές, ερχόμαστε σε επαφή με τα πιο πρωτοπόρα και αγωνιζόμενα τμήματα των εργαζόμενων, **μεταφέρονται τα δικά τους ερωτήματα και προβληματισμοί στις γραμμές μας, πράγμα που αποτελεί την πιο βασική προϋπόθεση για μια «δημοκρατική ANΤΑΡΣΥΑ των μελών».** Οι πρωτοβουλίες και ο προσανατολισμός προς τα «έξω» καθορίζουν σε σημαντικό βαθμό και το «μέσα», τον χαρακτήρα και τον τρόπο λειτουργίας του μετώπου. Μια ANΤΑΡΣΥΑ με χιλιάδες μέλη στις γραμμές της, ανοιχτή στα πρωτοπόρα κομμάτια του κινήματος, επιβάλλει και μια διαφορετική συγκρότηση και λειτουργία στο εσωτερικό της.

Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται άλλωστε και από την διαφοροποιημένη εικόνα από την δράση των επιτροπών, που είναι το βασικό κύτταρο της λειτουργίας μας. Τοπικές που πήραν πρωτοβουλίες και συνδέθηκαν με δράσεις στην περιοχή τους (για την στήριξη μιας απεργίας, μιας αντιφασιστικής – αντιρατσιστικής, μιας τοπικής πρωτοβουλίας για ελεύθερους χώρους, χαράτσια κλπ) είναι συνήθως και πιο συγκροτημένες, με τακτικές

συνεδριάσεις και διαδικασίες, περισσότερα και πιο ενεργά μέλη κλπ. Αντίθετα όπου δεν υπήρχε τέτοια αντιμετώπιση, η εσωτερική λειτουργία των επιτροπών ατόνησε σημαντικά.

Σημαντικές αδυναμίες υπάρχουν στην συγκρότηση των κλαδικών επιτροπών. Ένας συνδυασμός των μεγάλων αντικειμενικών δυσκολιών που υπάρχουν κυρίως στους χώρους του ιδιωτικού τομέα, αλλά και υποκειμενικών πολιτικών αδυναμιών, όπως η «στενή συνδικαλιστική παρέμβαση», η αδυναμία να συνδυαστεί σωστά η δράση του πολιτικού μετώπου και των σχημάτων των χώρων, έχει οδηγήσει στο να μην σταθεροποιείται η πολιτικο-οργανωτική λειτουργία της ANΤΑΡΣΥΑ ακόμα και σε περιπτώσεις που υπάρχουν πολύ ισχυρές δυνάμεις ή να μην αναπτύσσεται σε νέες.

Η ανάπτυξη των κλαδικών επιτροπών είναι προτεραιότητα για την ANΤΑΡΣΥΑ γιατί επαναστατικό εγχείρημα δεν υφίσταται χωρίς την αναγκαία πολιτική γείωση σε κλάδους και χώρους δουλειάς και την ενεργό συμμετοχή του σαν οργανωτής και πολιτικό νεύρο των ταξικών αγώνων. Τα όργανα που θα εκλεγούν από την συνδιάσκεψη πρέπει κατά προτεραιότητα να λάβουν τα απαραίτητα πολιτικά και οργανωτικά μέτρα για την άμεση συγκρότηση κλαδικών επιτροπών της ANΤΑΡΣΥΑ σε όλους τους χώρους που έχει παρέμβαση και την διαμόρφωση σχεδίου οικοδόμησης της παρέμβασής της και σε κρίσιμους εργατικούς κλάδους. Άμεσα, πρέπει να προχωρήσει η συγκρότηση κλαδικών επιτροπών ΑΕΙ και ΤΕΙ, στους ΟΤΑ, στις μεταφορές, στις τηλεπικοινωνίες κ.ο.κ.

7. Υπάρχουν ακόμα σημαντικά προβλήματα και περιθώρια βελτίωσης πάνω στο ζήτημα της **δημοκρατικής συγκρότησης και λειτουργίας** της ANΤΑΡΣΥΑ, στην κατεύθυνση της ANΤΑΡΣΥΑ των μελών. Για να λύνονται τα οργανωτικά προβλήματα, να «ενοποιείται» η ANΤΑΡΣΥΑ, να λύνονται προωθητικά οι πολιτικές διαφορές ανάμεσα στα πολιτικά ρεύματα και τις οργανώσεις που την συγκροτούν και να γίνονται διαρκώς βήματα από την αρχική αφετηρία του μετώπου «αθροίσματος» οργανώσεων και ανένταχτων αγωνιστών προς μια βαθύτερη ενότητα, στα πλαίσια της οποίας αναπτύσσεται η σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ τους και ανάμεσα στο οργανωμένο και το ανένταχτο δυναμικό της απαιτείται **η ενιαία δράση και σχεδιασμός**, η αναβάθμιση των πρωτοβουλιών, του **πολιτικού ρόλου και της λειτουργίας των επιτροπών**, η εμπάθυνση μιας **κουλτούρας διαλόγου και σύνθεσης**, η **αναλογική εκπροσώπηση όλων των διαφορετικών απόψεων** που μπορεί να εκφραστούν, η κατάκτηση μιας όσο το δυνατόν **ενιαίας οργανωτικής δομής**, όλα αυτά **δεν είναι δυνατό να καταχτηθούν παρά μόνο στη βάση του σεβασμού της πλειοψηφίας και της άρνησης λογικών βέτο.**

Αποτελεί πλούτο και δύναμη για την ANΤΑΡΣΥΑ τόσο η ύπαρξη όλων αυτών των οργανωμένων ρευμάτων και συνιστωσών όσο και των ανένταχτων αγωνιστών της στον βαθμό βέβαια που όλοι λειτουργούν έμπρακτα με συνθετικό και προωθητικό τρόπο. Θέλουμε ANΤΑΡΣΥΑ «φιλόξενη» σε κάθε έναν αγωνιστή, με ιδιαίτερη προσπάθεια να εξασφαλίζεται η ισότιμη σχέση ενταγμένων και ανένταχτων αγωνιστών. Να αποτελεί χώρο «συμβολής» και όχι «επιβεβαίωσης» της ιδιαίτερης πολιτικής γραμμής του καθενός, όπως συμβαίνει ορισμένες φορές οδηγώντας σε παραλυτικούς οργανωτικούς διαγκωνισμούς, άγονες αντιπαραθέσεις και φθορά στο δυναμικό μας.

Έχουμε συνείδηση ότι τα προβλήματα στη λειτουργία των οργάνων της ANΤΑΡΣΥΑ από την ΚΣΕ, το ΠΣΟ μέχρι τις τοπικές και κλαδικές επιτροπές δεν είναι στενά οργανωτικού αλλά πολιτικού χαρακτήρα. Το «οργανωτικό» είναι σε κάθε περίπτωση πολιτικό ζήτημα. Χρειάζεται να συζητήσουμε πιο συστηματικά **και επί της ουσίας για το πως πρέπει να δρα και να λειτουργεί ένα αντικαπιταλιστικό-επαναστατικό πολιτικό μέτωπο**, όπως

φιλοδοξούμε να γίνει η ANΤΑΡΣΥΑ, τις διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις που υπάρχουν, την συγκεκριμένη κατάσταση μας, τα συγκεκριμένα βήματα για να την υπερβούμε.

8. Θεμέλιο της λειτουργίας της ANΤΑΡΣΥΑ είναι οι **επιτροπές (τοπικές και κλαδικές)**. Οι επιτροπές πρέπει να πάψουν να είναι απλός ιμάντας εκτέλεσης των αποφάσεων των οργάνων της ANΤΑΡΣΥΑ. Πρέπει με διαδικασία συνέλευσης α) να συγκροτούν **πρόγραμμα δράσης του χώρου τους** στα πλαίσια των πολιτικών αποφάσεων της ANΤΑΡΣΥΑ, στη βάση της πολιτικοκοινωνικής ανάλυσης του χώρου ευθύνης τους (τοπικού ή εργασιακού), βοηθώντας και στην ενοποίηση της παρέμβασης της ANΤΑΡΣΥΑ, β) να συζητούν και να τοποθετούνται πάνω σε κάθε πολιτική απόφαση των ΠΣΟ και ΚΣΕ.

Η αλληλεπίδραση, η αμφίδρομη επικοινωνία και η μεταφορά αποφάσεων μεταξύ των οργάνων (Κεντρικών – Περιφερειακών) και των Τοπικών και Κλαδικών Επιτροπών προωθείται με τη δημοσιοποίηση και συζήτηση όλων των πολιτικών αποφάσεων από και προς όλα τα όργανα και τις επιτροπές. **Κάθε πολιτικού χαρακτήρα απόφαση των οργάνων συζητείται υπό μορφή εισήγησης από όλες τις επιτροπές της ANΤΑΡΣΥΑ, οι οποίες καλούνται να αποφασίσουν πάνω σε αυτή.** Οι αποφάσεις των επιτροπών με τυχόν αλλαγές, προσθήκες ή αντιρρήσεις καταγράφονται, συγκεντρώνονται και επιστρέφουν στα αντίστοιχα όργανα, όπου και συζητούνται στο σύνολό τους. Κάθε άλλη απόφαση επιτροπής μεταφέρεται στα όργανα, όπου και συζητείται.

Σε περίπτωση που απόφαση οργάνου δεν υπερψηφιστεί από την πλειοψηφία των μελών της ANΤΑΡΣΥΑ, τότε αυτοδίκαια αυτή παύει να ισχύει και το όργανο που αποφάσισε σχετικά συνεδριάζει στο συντομότερο δυνατό χρόνο για να επανατοποθετηθεί, στη βάση της συζήτησης των τοπικών και κλαδικών επιτροπών.

9. Επιπλέον στοιχείο της **πολιτικής και οργανωτικής αναβάθμισης των Επιτροπών** είναι η καλύτερη αντιστοιχία των ΤΕ με τον χώρο τους, καθώς πολλές ΤΕ έχουν ακόμα την αρχική μορφή που δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες λειτουργίας αλλά και παρέμβασης στις τοπικές κοινωνίες. **Στόχευσή μας είναι η συγκρότηση ΤΕ σε αντιστοιχία με τους καλλικρατικούς Δήμους ή με δημοτικές ενότητες αυτών για τους μεγάλους Δήμους.** Πρέπει με ωριμότητα και εξέταση των σχετικών προϋποθέσεων να συγκροτήσουμε τοπικές επιτροπές (ακόμα και με το χωρισμό σήμερα υπαρχουσών), ώστε να υπάρχει καλύτερη αντιστοιχία χώρου παρέμβασης με την οργανωτική μας συγκρότηση. Όπου υπάρχουν πέντε (5) μέλη της ANΤΑΡΣΥΑ, μπορούν να συγκροτούν τοπική ή κλαδική επιτροπή, μετά από αίτησή τους κι έγκριση της ΚΣΕ. Αντίστοιχη λογική πρέπει να υπάρχει και στην συγκρότηση των ΚΕ. Σε περίπτωση αρνητικής απόφασης της ΚΣΕ, μπορεί η αίτηση εφ' όσον επιμένουν οι αιτούντες να κριθεί από το ΠΣΟ, μέχρι και την Συνδιάσκεψη.

10. Η ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να διευρύνει την παρέμβασή της τόσο σε περιοχές όσο και σε κλάδους, αλλά και σε κοινωνικά μέτωπα. Μοχλός παρέμβασης σ' αυτή την κατεύθυνση μπορεί να είναι η συγκρότηση και λειτουργία γραμματειών όπως π.χ. συνδικαλιστικού, νεολαίας, αγροτικού, δημοκρατικού-αντιφασιστικού, προγράμματος κ.ο.κ. Οι γραμματείες που συγκροτούνται με απόφαση του ΠΣΟ έχουν την ευθύνη εξειδίκευσης της γραμμής στο συγκεκριμένο μέτωπο, τροφοδοσίας με επεξεργασίες τα όργανα και τις τοπικές και κλαδικές επιτροπές, συγκρότησης πολιτικής των δυνάμεων που δρουν στο αντίστοιχο μέτωπο. Πραγματοποιούν εκδηλώσεις – ημερίδες για τα θέματα ασχολίας τους. Είναι σε συνεργασία με τα εκλεγμένα όργανα της ANΤΑΡΣΥΑ που παρακολουθούν και συντονίζουν τη δράση τους.

11. Τα όργανα της **ANTAPSYA** πρέπει να κάνουν βήματα ώστε να αποτελούν όργανα μιας όσο το δυνατόν πιο ενιαίας πολιτικής και «καθοδηγητικής» λειτουργίας, εμπάθυνας, σύνθεσης, παραγωγής και υλοποίησης μιας μάχιμης πολιτικής γραμμής.

Ωστόσο η **ΚΣΕ** είχε σημαντικά προβλήματα στην συγκρότηση και λειτουργία της. Απουσιάζει ο καταμερισμός των αρμοδιοτήτων. Η σύνδεση ΚΣΕ – τοπικών περνάει κυρίως μέσα από τον οργανωτικό ιστό των **συνιστωσών χωρίς τα αναγκαία βήματα οικοδόμησης ενός ενιαίου οργανωτικού ιστού**. Αντίστροφα, η εμπειρία της δράσης των ΤΕ και οι απόψεις – προτάσεις Τ.Ε. και Κ.Ε. δεν συγκεντρώνονται και δεν αξιολογούνται από την ΚΣΕ. Έτσι η ΚΣΕ δεν απέφυγε σοβαρές γραφειοκρατικές πλευρές στην λειτουργία της.

Δεν έλειψαν και **σημαντικά προβλήματα στην συγκρότηση και λειτουργία της**. Πολύωρες συνεδριάσεις, χωρίς πάντα πρακτικές καταλήξεις και χρεώσεις. Επιπλέον τα όργανα της **ANTAPSYA** από «πάνω» την ΚΣΕ, μέχρι «κάτω» τα συντονιστικά των ΤΕ και ΚΕ δεν είναι και δεν πρέπει να λειτουργούν σαν «διαπαραταξιακά» με τυχαία συμμετοχή ή συμμετοχή δια αντιπροσώπων, καταστάσεις που, στο βαθμό που υπάρχουν, εμποδίζουν την ύπαρξη καταμερισμού, αρμοδιοτήτων και προσωπική ανάληψη τομέων δουλειάς. Στις συντονιστικές επιτροπές των ΤΕ και ΚΕ, γίνεται καταμερισμός καθηκόντων (π.χ. οργανωτικός, οικονομικός) στα πλαίσια της συλλογικής λειτουργίας τους. Η σύνδεση ΚΣΕ – τοπικών και κλαδικών επιτροπών χωρίς τα αναγκαία βήματα οικοδόμησης ενός **ενιαίου οργανωτικού ιστού** οδηγεί σε ελλιπή παρακολούθηση και σύνδεση με τις δράσεις, τις εμπειρίες, τις απόψεις και τις προτάσεις των τοπικών και κλαδικών επιτροπών σε πανελλαδικό επίπεδο. Με αυτό τον τρόπο η πολύτιμη εμπειρία των μελών της **ANTAPSYA** ούτε συγκεντρώνεται συλλογικά ούτε αξιολογείται.

12. Το **ΠΣΟ** είχε καλύτερη και συχνότερη λειτουργία σε σχέση με παλιότερα. Δεν είχε όμως τον πολιτικό και οργανωτικό ρόλο που χρειαζόταν για την καλύτερη συγκρότηση της **ANTAPSYA**, κυρίως έπαιζε επικυρωτικό ρόλο στις εισηγήσεις της ΚΣΕ.

Δεν προχώρησε σε επίπεδο περιφέρειας η συντονισμένη παρέμβαση και συνεργασία ανάμεσα στις διάφορες τοπικές και κλαδικές επιτροπές.

13. Η Συνδιάσκεψη, η οποία είναι το **ανώτατο όργανο** της **ANTAPSYA**, διεξάγεται **τακτικά κάθε έτος**.

Για τα όργανα και την περιφερειακή συγκρότηση προτείνουμε τα εξής:

14. Κυρίαρχο όργανο το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο

Από την Συνδιάσκεψη εκλέγεται το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο (ΠΣΟ) της **ANTAPSYA**.

Το ΠΣΟ είναι το κυρίαρχο πολιτικό όργανο της ANTAPSYA ανάμεσα στις Πανελλαδικές Συνδιασκέψεις, έχει τη βασική ευθύνη της υλοποίησης των αποφάσεων της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης και της πολιτικής λειτουργίας της **ANTAPSYA**. Τα εκλεγμένα μέλη του είναι υπόλογα μόνο στη Συνδιάσκεψη. Το ΠΣΟ μπορεί να καλέσει σε έκτακτη συνδιάσκεψη για σοβαρά πολιτικά θέματα.

Το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο, συνεδριάζει τακτικά κάθε δύο μήνες και εκτάκτως για σοβαρά πολιτικά ζητήματα. Το ΠΣΟ στις συνεδριάσεις του εκτιμά πολιτικά την περίοδο, σχεδιάζει την πολιτική δράση της **ANTAPSYA** και οργανώνει πανελλαδικά και σε όλους

τους κλάδους την παρέμβασή της συγκροτώντας πρόγραμμα δράσης στη βάση των πολιτικών αποφάσεων του οργάνου και της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης. Ευθύνη του ΠΣΟ είναι η συγκρότηση και λειτουργία ενιαίου, πανελλαδικού, διακλαδικού οργανωτικού ιστού της ANΤΑΡΣΥΑ, για την παρακολούθηση και τη διασύνδεση των δράσεων, των εμπειριών, των απόψεων και των προτάσεων των Τοπικών και Κλαδικών Επιτροπών της ANΤΑΡΣΥΑ, με στόχο η πολύτιμη εμπειρία των μελών να συγκεντρώνεται, να αξιολογείται και να αξιοποιείται συλλογικά.

15. Ο ρόλος της ΚΣΕ

Το ΠΣΟ στην 1η συνεδρίασή του μετά την Πανελλαδική Συνδιάσκεψη εκλέγει την Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή (ΚΣΕ). Μέλη της ΚΣΕ που παραιτούνται, αντικαθίστανται από το ΠΣΟ, λαμβάνοντας υπόψη τους συσχετισμούς εκπροσώπησης των συνιστωσών και των απόψεων στην ΚΣΕ.

Η ΚΣΕ συντονίζει και οργανώνει τη συζήτηση στο ΠΣΟ και έχει την ευθύνη της εκπροσώπησης της ANΤΑΡΣΥΑ ανάμεσα στις Συνδιασκέψεις. Συζητά πολιτικά για την περίοδο και την πολιτική δράση της ANΤΑΡΣΥΑ και εισηγείται επί αυτών στο ΠΣΟ, συντονίζει τη δράση των επιτροπών/γραμματειών του και της ANΤΑΡΣΥΑ εν γένει, στη βάση των αποφάσεων του ΠΣΟ. Τα μέλη της ΚΣΕ αναλαμβάνουν συγκεκριμένα καθήκοντα, στη βάση καταμερισμού, για την προώθηση της δουλειάς της ANΤΑΡΣΥΑ. Οι συνεδριάσεις της ΚΣΕ επιδιώκεται να έχουν τακτική ώρα και ημέρα και γνωστοποιούνται εγκαίρως για να μπορεί οποιοδήποτε μέλος επιθυμεί να τις παρακολουθήσει. Οι αποφάσεις της ΚΣΕ, γνωστοποιούνται στα μέλη και τις επιτροπές της ANΤΑΡΣΥΑ, στα μέλη του ΠΣΟ και αναρτώνται στην ιστοσελίδα της ANΤΑΡΣΥΑ.

16 Ενισχύουμε την πολιτική παρέμβαση της ANΤΑΡΣΥΑ με συγκρότηση σε περιφερειακό επίπεδο

α. Για την οργανωμένη πολιτική λειτουργία και το σχεδιασμό της δράσης των επιτροπών της ANΤΑΡΣΥΑ ανά την Ελλάδα διεξάγονται τακτικά **Περιφερειακές Συνδιασκέψεις**. Τοπικές συνδιασκέψεις γίνονται σε κάθε καλλικρατική Περιφέρεια ή μεγάλο πολεοδομικό συγκρότημα όπου δρουν άνω της μίας επιτροπές της ANΤΑΡΣΥΑ (Θεσσαλονίκη, Πάτρα, ενώ ειδικά για την Αττική η συγκρότηση σε περιφερειακό επίπεδο γίνεται σε επίπεδο αντιπεριφέρειας). Η απόφαση αυτή έχει το χαρακτήρα πολιτικής και οργανωτικής κατεύθυνσης. Εφαρμόζεται, λαμβάνοντας υπόψη τη συγκέντρωση δυνάμεων της ANΤΑΡΣΥΑ, τον αριθμό των τοπικών ή κλαδικών επιτροπών σε κάθε περιφέρεια. Ο χρόνος σύγκλησης περιφερειακής συνδιάσκεψης αποφασίζεται από το ΠΣΟ, είτε με πρόταση της ΚΣΕ, είτε με πρόταση μιας έστω τοπικής ή κλαδικής επιτροπής της περιφέρειας.

β. Οι περιφερειακές Συνδιασκέψεις συζητούν στη βάση των πολιτικών αποφάσεων της πανελλαδικής συνδιάσκεψης και των οργάνων και έχουν αποφασιστικό χαρακτήρα για θέματα που άπτονται του χώρου ευθύνης τους. Στόχος των περιφερειακών συνδιασκέψεων είναι να θέσουν συγκεκριμένους πολιτικούς άξονες δράσης για την περιοχή ευθύνης τους εξειδικεύοντας τις αποφάσεις της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης και των κεντρικών οργάνων της ANΤΑΡΣΥΑ.

γ. Ανάλογα με τον αριθμό των μελών οι συνδιασκέψεις μπορούν να έχουν ολομελειακό χαρακτήρα ή να συγκροτούνται με αντιπροσώπους. Ο τρόπος εκλογής αντιπροσώπων και η διαδικασία συζήτησης στις περιφερειακές συνδιασκέψεις είναι ανάλογος με όσα ορίζονται

για την Πανελλαδική Συνδιάσκεψη. Το μέτρο των αντιπροσώπων ορίζεται με απόφαση του ΠΣΟ για κάθε περιφέρεια, ανάλογα με τον αριθμό μελών αυτής.

δ. Έκτακτες περιφερειακές συνδιασκέψεις για σοβαρά πολιτικά ζητήματα μπορούν να συγκληθούν εφόσον το ζητήσουν το 1/3 των μελών της αντίστοιχης περιφέρειας, το **αντίστοιχο όργανο με απλή πλειοψηφία ή το ΠΣΟ και η ΚΣΕ με απόφασή τους.**

ε. **Από τις περιφερειακές συνδιασκέψεις εκλέγονται και τα αντίστοιχα Συντονιστικά όργανα** (Συντονιστικά Περιφέρειας ή Πόλης). Τα Συντονιστικά έχουν στόχο να συντονίζουν και να οργανώνουν τη δράση στην αντίστοιχη περιοχή στη βάση των αποφάσεων της ANΤΑΡΣΥΑ και των συνδιασκέψεων εκλογής τους. Έχουν την ευθύνη της υλοποίησης των αποφάσεων των αντίστοιχων συνδιασκέψεων εκλογής τους και έχουν αποφασιστικό χαρακτήρα για αυτό. Η διαδικασία εκλογής τους από τις αντίστοιχες συνδιασκέψεις είναι αντίστοιχη της εκλογής οργάνων από την Πανελλαδική συνδιάσκεψη και από τις Τοπικές και Κλαδικές επιτροπές της ANΤΑΡΣΥΑ. Εκπρόσωποι των περιφερειακών συντονιστικών (οριζόμενοι από τα ίδια τα όργανα) μπορούν να παρακολουθούν τις συνεδριάσεις του ΠΣΟ με δικαίωμα λόγου και συμβουλευτικής ψήφου. Επίσης για ειδικά ζητήματα που αφορούν περιοχή ή κλάδο, όπου λειτουργεί μόνο ΤΕ ή ΚΕ ανάλογο δικαίωμα υπάρχει για την ΤΕ ή την ΚΕ.

στ. Τα συντονιστικά των τοπικών και κλαδικών επιτροπών μιας περιοχής μπορούν να συντονίζονται με κοινές θεματικές συνεδριάσεις, είτε με αποφάσεις των οργάνων (κεντρικών ή περιφερειακών) είτε και με πρόταση – πρόσκληση ενός συντονιστικού, με ενημέρωση των οργάνων, προς τα υπόλοιπα (οριζόντια διασύνδεση).

17. Υπήρξαν σοβαρές πολιτικές και οργανωτικές καθυστερήσεις στην υλοποίηση αποφάσεων μας για την καλύτερη κεντρική πολιτική παρέμβαση της ANΤΑΡΣΥΑ. Κρίσιμες επιτροπές δεν συγκροτήθηκαν και όσες συγκροτήθηκαν είχαν αναιμική πολιτική και οργανωτική λειτουργία και παρέμβαση. Αντιστρέφουμε το κλίμα. Προχωράμε, αμέσως (και πριν τη συνδιάσκεψη) στην επίλυση των πιο οξυμένων προβλημάτων με πρώτα την αναβάθμιση του γραφείου τύπου και την καλύτερη διασύνδεση του με την ΚΣΕ και την έναρξη της συζήτησης για τη δημιουργία μέσου πολιτικής έκφρασης της ANΤΑΡΣΥΑ ηλεκτρονικού ή έντυπου.

18. Μεγάλο θέμα για την πολιτική λειτουργία και παρέμβαση της ANΤΑΡΣΥΑ είναι το ζήτημα της οικονομικής ανεξαρτησίας. Το ποσό της μηνιαίας συνδρομής (3 €) να εισπράττεται κανονικά στις τ.ε. και κ.ε. και το ήμισυ αυτού να αποδίδεται στην ΚΣΕ, η οποία μέσω οικονομικής επιτροπής θα διαχειρίζεται το ποσό υποστηρίζοντας τη συνολική πολιτική λειτουργία του μετώπου. Η οικονομική λειτουργία και η συλλογή των συνδρομών είναι απαραίτητη διαδικασία που μπορεί να απαντήσει στο ζήτημα της πολιτικής παρέμβασης – προπαγάνδας, μίσθωση γραφείων της ANΤΑΡΣΥΑ (τουλάχιστο στην Αθήνα) κ.ο.κ.

19. Με βάση και την εμπειρία από την πρώτη Συνδιάσκεψη χρειάζεται να προσδιορίσουμε καλύτερα την έννοια του «μέλους» της ANΤΑΡΣΥΑ. Έτσι προτείνεται στο σχετικό άρθρο του καταστατικού να προστεθεί το παρακάτω:

«Επειδή ακριβώς είμαστε ένα μέτωπο της αντικαπιταλιστικής – επαναστατικής αριστεράς επιδιώκουμε τα μέλη να στρατεύονται στην ANΤΑΡΣΥΑ με βάση τα παραπάνω κριτήρια και όχι ευκαιριακά. Είμαστε αντίθετοι με τις σοσιαλδημοκρατικές και ρεφορμιστικές αντιλήψεις που θέλουν μέλη «μιας χρήσης», μέλη απλώς ψηφοφόρους, μέλη παθητικά.»

Επιπλέον να προστεθεί: «Παύει να είναι μέλος της ANΤΑΡΣΥΑ όποιος για πάνω από 8 μήνες: δεν συμμετέχει σε καμία δραστηριότητά της αδικαιολόγητα, δεν συμμετάσχει στις συνεδριάσεις της τοπικής ή κλαδικής επιτροπής του, δεν συνεισφέρει οικονομικά για το ίδιο διάστημα, στρατεύεται, συμμετέχει ή υποστηρίζει άλλον πολιτικό φορέα. Αφαίρεση της ιδιότητας μέλους γίνεται από την συνέλευση της Τοπικής ή Κλαδικής Επιτροπής με ενισχυμένη πλειοψηφία 2/3 επί των παρόντων μελών. Απαιτείται επικύρωση από την ΚΣΕ. Κάθε μέλος έχει δυνατότητα να προσφύγει κατά μιας τέτοιας απόφασης στην ΚΣΕ, και εφόσον το ζητήσει και στην Συνδιάσκεψη. Το μέλος της ANΤΑΡΣΥΑ μπορεί να συμμετάσχει τόσο στην κλαδική όσο και στην τοπική επιτροπή του. Ψηφίζει για τις κεντρικές αποφάσεις, εκλέγει ή εκλέγεται μόνο από τη μία επιτροπή, κατά προτίμηση από την κλαδική του».

20. Σε ότι αφορά τον τρόπο εκλογής των οργάνων της ANΤΑΡΣΥΑ.

Το ΠΣΟ της ANΤΑΡΣΥΑ εκλέγεται από την Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ με ενιαία λίστα. Το ποσοστό σταυροδοσίας πρέπει να μειωθεί σε σχέση με τις προηγούμενες Συνδιασκέψεις προκειμένου να εξασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή αντιπροσωπευτικότητα. Προτείνεται να υπάρχει η δυνατότητα σταυροδοσίας υποψηφίων ίσου αριθμού με το 15% των εκλεγμένων.

Η εκλογή στην βάση της ενιαίας λίστας υπηρετεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την ANΤΑΡΣΥΑ των συλλογικοτήτων και των μελών και όχι των συνιστωσών και των ομαδοποιήσεων. Προωθεί τη λογική της σύνθεσης και τα ενιαιομετωπικά χαρακτηριστικά, δυσκολεύει την περιχαράκωση και την οργανωτική ομοσπονδιοποίηση μεταξύ οργανώσεων, συλλογικοτήτων κ.ο.κ., όπως έχει δείξει η μέχρι τώρα εμπειρία μας (παρά τις όποιες αδυναμίες).

Αυτή την πρόταση θέτουμε για συζήτηση, τοποθέτηση και ψήφιση στις Τοπικές και Κλαδικές Επιτροπές και καλούμε όλους τους συντρόφους και τις δυνάμεις της ANΤΑΡΣΥΑ να κινηθούν με αυτή την προωθητική λογική.

Αλλά και στην περίπτωση που εκφραστεί μια λογική έκφρασης συγκροτημένων πολιτικών πλατφορμών, που αναλαμβάνουν την ευθύνη να συγκροτήσουν διαφορετικό ψηφοδέλτιο, παρά την αντίθετη απόφαση, στην ανάδειξη αντιπροσώπων και οργάνων το σύστημα εκλογής πρέπει να συνδυάζει την δυνατότητα προτίμησης της οποιας πλατφόρμας (στην βάση της απλής αναλογικής) με μέτρα που θα υπογραμμίζουν τον ενιαίο μετωπικό χαρακτήρα του εγχειρήματος (οι πλατφόρμες αποτυπώνονται σε ενιαίο «ψηφοδέλτιο», δυνατότητα ψήφισης – με περιορισμένο αριθμό ψήφων- υποψηφίων από όλες τις πλατφόρμες, δυνατότητα χρήσης του ψηφοδελτίου και σαν «ενιαίο» κλπ).

Για την εκλογή αντιπροσώπων για την Γ Συνδιάσκεψη ισχύει ο προηγούμενος τρόπος εκλογής.

Σε κάθε περίπτωση στην προσυνεδριακή διαδικασία θα δοθεί η δυνατότητα να γίνει πλατιά συζήτηση ανάμεσα σε όλο το δυναμικό της ANΤΑΡΣΥΑ πάνω στο θέμα αυτό ώστε η κατάληξη στην Συνδιάσκεψη να είναι ώριμη και στο μέγιστο βαθμό συνθετική.

21. Το ποσοστό λήψης των αποφάσεων πρέπει να αλλάξει. Η διάκριση «σημαντικών» μη «σημαντικών» αποφάσεων ήταν δυσδιάκριτη και προκάλεσε σημαντικές συγχύσεις. Από την άλλη ένα ενιαίο ποσοστό πρέπει να είναι τέτοιο που να εξασφαλίζεται η δυνατότητα να

λαμβάνονται αποφάσεις όταν υπάρχουν διαφορές κι αφού έχει εξαντληθεί κάθε προσπάθεια σύνθεσης. **Προτείνουμε να υπάρχει ένα ενιαίο ποσοστό πλειοψηφίας για όλες τις διαδικασίες της ANΤΑΡΣΥΑ για όλα τα θέματα συζήτησης, ανερχόμενο στο 60% των παρόντων.** Με το ποσοστό αυτό εξασφαλίζεται τόσο η ανάγκη αυξημένης πλειοψηφίας για κάθε απόφαση (πράγμα που ανταποκρίνεται στον δημοκρατικό και μετωπικό χαρακτήρα της ANΤΑΡΣΥΑ) όσο και στην απαραίτητη λειτουργικότητα.

22. Προκειμένου να διατηρείται η αντιπροσωπευτικότητα στα όργανα, οργανώσεις ή τάσεις της ANΤΑΡΣΥΑ μπορούν να έχουν *ex officio* συγκεκριμένο αριθμό μελών στο ΠΣΟ (προτείνεται δύο μέλη) και στην ΚΣΕ (ένα μέλος). Ο αριθμός των οργάνων να είναι 21 για την ΚΣΕ και 101 για το ΠΣΟ.